

Konspekt szkółki niedzielnej

2 NIEDZIELA POSTU *Reminiscere*

Główna myśl: I ty zostań bohaterem wiary

Tekst: Hbr 11,8 -10 – Bohaterowie wiary
1 Mż 12,1-5 – Powołanie Abrama

Wiersz przewodni: List do Hebrajczyków 11,6a

„Bez wiary nie można podobać się Bogu”.

Cele:

Dziecko zna historię Abrahama.

Dziecko potrafi wytłumaczyć kto to jest bohater wiary.

Dziecko jest zachęcane, żeby stać się bohaterem wiary.

I. Wstęp

1. Wersja dla młodszych dzieci – Kto to jest bohater?

Pomoce: zabawkowy mikrofon lub inny przedmiot, który może posłużyć za mikrofon.

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę odgrywa rolę dziennikarza nagrywającego sondę. Podchodzi po kolei do dzieci i pyta: „*Chciałabym cię zapytać kto to jest bohater? I czy znasz jakiegoś bohatera?*” (Dziecko odpowiada. Prowadzący może powtórzyć to, co zostało powiedziane. Potem podchodzi do kolejnego dziecka. Jeżeli dziecko powie coś, co może być niejasne, to można zadać pomocnicze pytanie. Ważne: Nie należy zmuszać dzieci, które nie chcą mówić! Jeżeli istnieje taka możliwość, można wypowiedzi dzieci nagrywać, żeby potem je odtworzyć)

Podsumowanie: Osoba prowadząca szkółkę podsumowuje to, co powiedziały dzieci, na temat tego: kto to jest bohater, kto jest dla nich bohaterem i czy znają jakiegoś bohatera.
Dla jednych bohater to silny, odważny człowiek, a dla innych bohaterem jest po prostu mama, która codziennie troszczy się o nie i nosi ciężkie zakupy. Następnie osoba prowadząca szkółkę mówi: *A my dzisiaj także powiemy o bohaterze, który został tak nazwany, ponieważ był posłuszny Panu Bogu i Jemu zaufał. A kto to taki? Posłuchajcie... Dziś wyruszymy razem z nim w podróż. Jesteście gotowi?*

2. Wersja dla starszych dzieci – O kogo chodzi?

Pomoce: Na dużej kartce lub tablicy rysujemy 7 kresek _____, które oznaczają ilość liter w słowie -hasło. Hasłem jest słowo BOHATER.

Przebieg: Zadaniem jest odgadnięcie zapisanego hasła. Dzieci dzielimy na dwa zespoły. Zespoły na przemian podają wybraną przez siebie literę. Jeżeli podana litera występuje w hasle, wtedy zostaje w odpowiednie miejsce wpisana. Jeżeli któryś z zespołów zna hasło, zgłasza to prowadzącemu i podaje odgadnięte hasło.

Podsumowanie: Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Nasze hasło to BOHATER. Czy wiecie kto to jest bohater? Kogo można nazwać bohaterem?* (odpowiedzi dzieci) *Według Słownika języka polskiego: Bohater to osoba, która odznaczyła się niezwykłymi czynami, męstwem i ofiarnością dla dobra innych, a to co robi, godne jest naśladowania. Kto może zostać bohaterem?* (odpowiedzi) *Bohaterem może zostać każdy. Posłuchajcie proszę, co na ten temat mówią zapytane osoby.*

Informacja dla prowadzącego: można dzieciom odtworzyć podane poniżej strony, na których różne osoby mówią o tym, kto według nich to bohater.

<http://wideo.onet.pl/wiadomosci-kim-jest-bohater,96828,w.html>

<http://www.zwyklybohater.pl/zwykly-bohater-z-czym-kojarzy-sie-nam-bohaterstwo>

Po odtworzeniu podanych nagrań osoba prowadząca szkółkę kontynuuje rozmowę kierowaną:

A może znacie jakiegoś bohatera? (odpowiedzi dzieci) Dla niektórych ludzi bohaterem jest osoba, która zrobiła coś wielkiego, która była w jakiś szczególny sposób dzielna. A dla innych osób, na przykład dla dzieci, bohaterem może być po prostu mama, która codziennie nosi ciężkie zakupy do domu.

Informacja: Prowadzący zwraca baczność uwagę na to co mówią dzieci, bo może zdarzyć się sytuacja, że dla kogoś bohaterem jest ten, kto ściągga na klasówkach i nie został na tym przyłapany. Wtedy należy zareagować i powiedzieć, że to wcale nie jest bohaterstwo, lecz oszustwo.

A my dziś poznamy bohatera, który jest wzorem zaufania i posłuszeństwa. Macie pomysł, kto to może być? (odpowiedzi dzieci) Nie będzie to Pan Jezus, chociaż Pan Jezus z pewnością jest dobrym przykładem takiego bohatera. Dziś powiemy o Abramie, który później otrzymał imię Abraham i o jego bohaterstwie.

II. Szkółka

Pomoce: mapa wędrówki Abrahama, postać Abrahama.

Propozycja dla dzieci młodszych: Przedstawić wędrówkę z miejscowości Ur do Haranu i Ziemi Obiecanej.

Warto zaznaczyć te miejscowości w sali. Prowadzący może odegrać postać Abrahama, który prowadzi swoją rodzinę tam dokąd nakazał Bóg.

Informacja: Dzisiejszy bohater w Biblii nosi jeszcze imię Abram, lecz żeby nie robić młodszym dzieciom zamieszania, można używać imię Abraham od razu.

- 1. Przedstawienie postaci Abrahama/Abrama** – Osoba prowadząca szkółkę wprowadza na scenę postaci z historii biblijnej: *Abraham/Abram wraz z całą swoją rodziną: ojcem, który miał na imię Terach oraz dwoma braćmi mieszkał w mieście Ur (można pokazać na mapie; z młodszymi dziećmi wyruszamy w drogę do Haranu). Stamtąd przenieśli się do Haranu. Było to bardzo bogate miasto, ponieważ było położone przy drodze, którą uczęszczali kupcy. Abraham/Abram bardzo się przez to wzbogacił. I właśnie w tym mieście Abraham/Abram pewnego dnia usłyszał głos...*
- 2. Boży głos** – *Był to głos samego Boga! Ten głos powiedział mu: „Wyjdź z ziemi swojej i od rodziny swojej i z domu ojca swego, do ziemi którą ci wskażę. A uczynię z ciebie naród wielki i będę ci błogosławił i uczynię sławnym imię twoje, tak że staniesz się błogosławieństwem dla innych.” Taką obietnicę usłyszał Abraham/Abram.*
- 3. Wiara Abrahama/Abrama** – *Co zrobił Abraham/Abram? Czy łatwo było Abrahamowi/Abramowi opuścić miasto, w którym mieszkał? Miejsce, w którym dobrze mu się powodziło? Zostawić swój dom i udać się w nieznaną? Nie wiadomo dokąd? Co wy o tym myślicie? Czy wy zostawilibyście wszystko tak bez niczego i byli posłuszni Panu Bogu? (odpowiedzi dzieci) Abraham/Abram nie wiedział co go czeka, nie znał miejsca do którego miał iść, jednak wierzył Panu Bogu i polegał na Jego obietnicy. On nie dyskutował, tak jak czasem my dyskutujemy, gdy czegoś nie znamy, coś nam się nie podoba. Abraham/Abram był posłuszny Bożemu Słowu. Dlatego wstał, zabrał rodzinę i wyruszył w nieznaną, tak jak polecił mu Bóg. Bez żadnej mapy czy kompasu. Jego przewodnikiem był Bóg (wyruszamy z dziećmi w dalszą drogę z Haranu do Kanaanu). Pewnie po drodze zastanawiali się jaki będzie ten ich nowy dom, jaka będzie ziemia do której idą. A powiedzcie co robi człowiek, kiedy po długiej wędrówce w końcu dojdzie do celu? (odpowiedzi dzieci) Tak! Cieszy się. Spróbujcie sobie wyobrazić jak wielką radość musiał odczuwać Abraham/Abram, gdy dotarł do celu. Znalazł się w ziemi, którą Bóg wybrał dla niego (można pokazać wielką radość). Zbudował ołtarz i dziękował Bogu za prowadzenie i ochronę podczas drogi.*

III. Zakończenie

To była historia naszego dzisiejszego bohatera Abrahama/Abrama. Ale dlaczego mówiliśmy o nim jako o bohaterze?(starszym dzieciom, które usłyszały na szkółce o Abramie, należy podać informację, że Pan Bóg w pewnym momencie życia zawarł z Abramem przymierze, nadał mu nowe imię i odtąd już nie nazywał się Abram, lecz Abraham, czyli ojciec wielu narodów). W Biblii, a konkretnie w Nowym Testamencie, mamy List

do Hebrajczyków. Jeden z jego rozdziałów zatytułowany jest: „Bohaterowie wiary”. Możemy tam znaleźć imię Abrahama oraz informację, że jest on bohaterem wiary (Hbr 11,8). Co takiego zrobił? Abraham przez cały czas był w Bożej szkole. Pan Bóg, jak to w szkole bywa, uczył go i kształtował w nim wiarę, zaufanie, by stała się ona mocna i trwała. Pod wpływem doświadczeń zsyłanych przez Pana Boga Abram z człowieka słabego stał się bohaterem. Bohaterem, który stanowił wzór wiary i posłuszeństwa. Abraham był posłuszny Bogu. Ty też możesz zostać bohaterem. Może niekoniecznie takim, który dokonuje wielkich rzeczy, lecz bohaterem w najprostszych, codziennych rzeczach. Bohaterem, który komuś pomoże np. starszej osobie, komuś młodszemu. Możecie podać jakiś inny przykład? (dzieci podają przykłady) Możesz postępować jak bohater, kiedy będziesz robić to, co podoba się Bogu. Kiedy będziesz Mu posłuszny, chociaż inni może będą się z Ciebie śmiać lub namawiać do złego. Ty jednak stale będziesz ufał Bogu. A Pan Bóg obiecuje swoje błogosławieństwo, a jeżeli On coś obiecuje, to tego dotrzymanie. Tak samo jak to było w przypadku Abrahama.

1. Wiersz biblijny

„Bez wiary nie można podobać się Bogu”. Hebrajczyków 11,6a

Pomoce: wiersz zapisać na pięciu kartkach.
na pierwszej – Bez wiary
na drugiej – nie można
na trzeciej – podobać się
na czwartej – Bogu
na piątej – Hebrajczyków 11,6a

Przebieg: Wytłumaczyć wiersz: *Wiara jest pewnością, że Bóg istnieje. Co to znaczy, że jesteśmy czegoś pewni? (odpowiedzi dzieci) Na przykład, gdy zaczyna się błyskać i grzmieć, to jesteśmy pewni, że zbliża się burza (można podać inne wymyślone przykłady). A dzisiejszy wiersz mówi, o tym, żebyśmy byli właśnie pewnymi i przekonaniymi o tym, że Bóg jest i chce nas prowadzić. Takim człowiekiem pełnym wiary był Abraham/Abram. Nie wiedział gdzie ma iść, ale dowiedział się, że ma opuścić swój dom i udać się tam, gdzie kazał mu Pan Bóg. I tak zrobił. I to jest właśnie wiara. Jeżeli wierzymy, to podobamy się Bogu.*

Wiersz trzymają ochotnicy lub przymocujemy go do tablicy. Czytamy go kilka razy. Później można go powtarzać na różne sposoby. Na przykład prowadzący podaje: *teraz powtarzają wszyscy ci co lubią czekoladę i osoby które lubią czekoladę wstają i mówią. Teraz będą powtarzać osoby, które mają psy – wstają i mówią wyznaczone osoby itd.*

Na koniec odwracamy wszystkie słowa wiersza i powtarzają go wszyscy.

1. Prace plastyczne

A. Posłuszny Abraham

Pomoce: załącznik „Posłuszny Abraham”, kredki.

Przebieg: Obrazki należy pokolorować. Następnie dzieci mogą opowiedzieć poznaną historię używając do tego obrazków.

B. Moje pytania – propozycja dla starszych

Pomoce: kartka, ołówek, stoper wyznaczający czas

Przebieg: uczestników dzielimy na dwu/trzy osobowe zespoły; każda grupa otrzymuje kartkę i ołówek. Grupy układają pytania, związane z poznaną historią. Na wykonanie tego zadania ustalamy czas. Gdy czas minie, każda grupa po kolei czyta po jednym ułożonym przez siebie pytaniu, natomiast pozostałe zespoły próbują na nie odpowiedzieć. Grupa, która pierwsza się zgłosi i dobrze odpowie na pytanie otrzymuje punkt. I tak po kolei. Wygrywa ten zespół, który odpowie dobrze na największą ilość pytań, a tym samym zdobędzie najwięcej punktów.

Informacja dla prowadzącego: Można przygotować jakieś małe nagrody, np: małe cukierki, wafelki, niewiel-

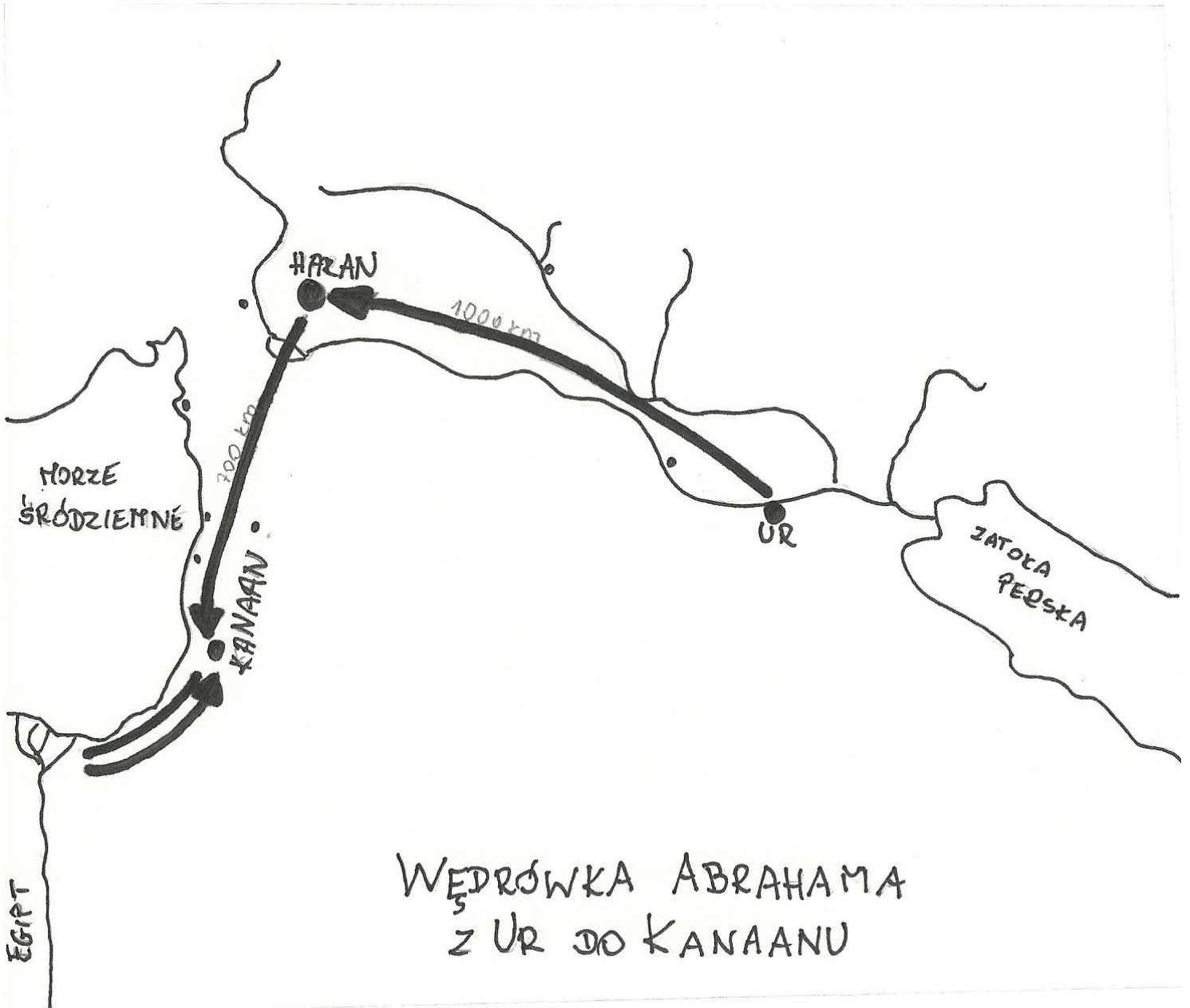
kie naklejki. Nagrody otrzymują te zespoły, które najlepiej odpowiadały, mogą też otrzymać zespoły, które ułożyły najciekawsze pytania.

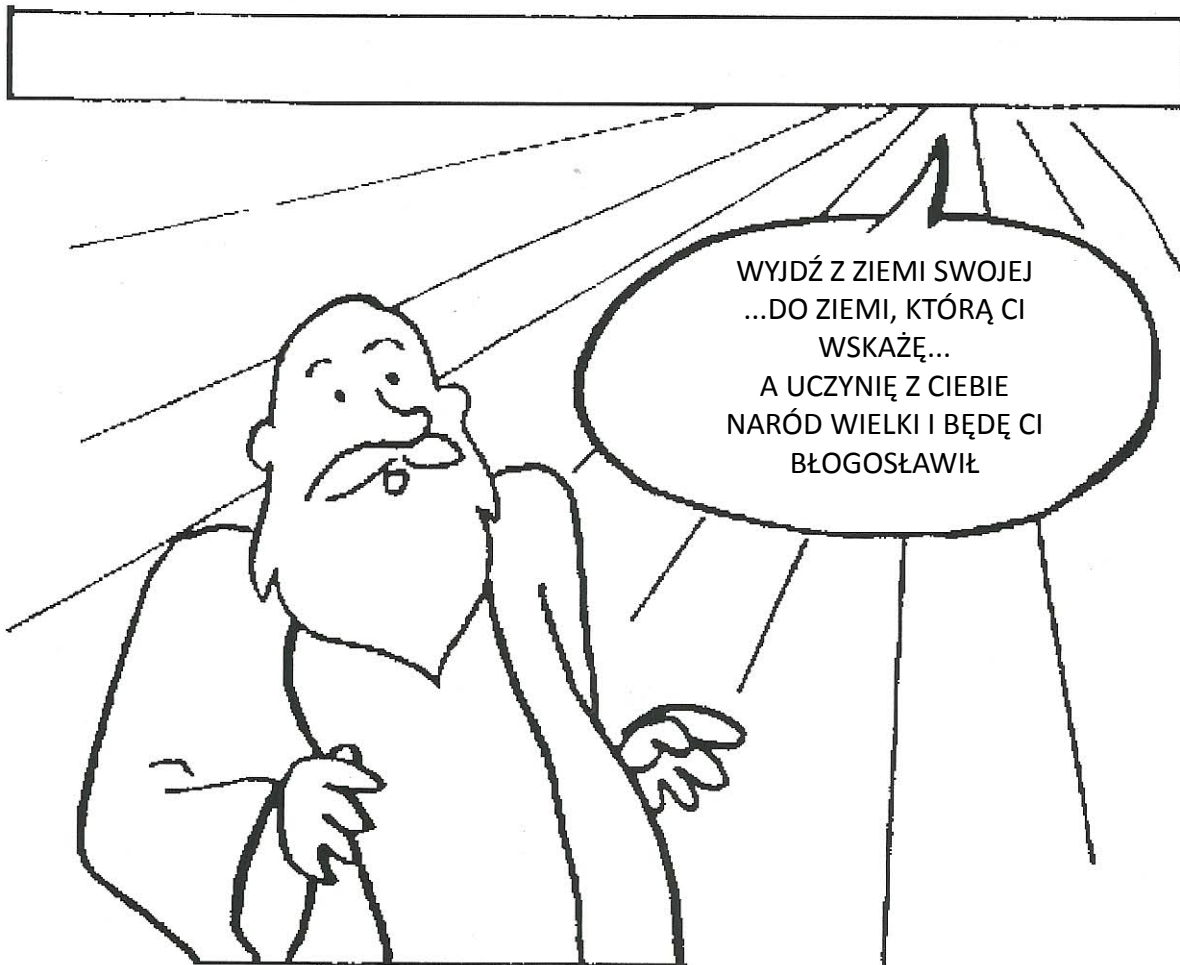
C. Ślepe zaufanie – zabawa dojść do celu

Pomoce: wyznaczona droga, chustki, którymi będziemy zawiązywać oczy.

Przebieg: dzieci tworzą pary; jedna osoba z pary zamyka oczy, druga trzymając ją za rękę prowadzi ją do celu drogi. Po przejściu osoby w parach wymieniają się i teraz osoba, która była prowadzona, prowadzi. Po zakończeniu, dzieci opowiadają jak się czuły, gdy miały z zawiązanymi oczami przejść wyznaczoną drogę i co było dla nich najtrudniejsze.

Podsumowanie: *Była to zabawa, która miała nam pokazać, czy potrafimy tak na sto procent zaufać drugiej osobie, że bezpiecznie doprowadzi nas do celu. To tak, jak w dzisiejszej szkółce Abraham całkowicie zaufał Panu Bogu, chociaż w ogóle nie wiedział, gdzie prowadzi go Bóg. To całkowite zaufanie Bogu doprowadziło, że Abraham stał się bohaterem, o którym my dziś mogliśmy mówić.*

WYJDŹ Z ZIEMI SWOJEJ
...DO ZIEMI, KTÓRĄ CI
WSKAŻĘ...
A UCZYNIĘ Z CIEBIE
NARÓD WIELKI I BĘDĘ CI
BŁOGOSŁAWIŁ

I ABRACHAM WYBRAŁ SIĘ W DROGĘ JAK MU ROZKAZAŁ PAN.

